

Napsal uživatel Michal Schmidt
Úterý, 11 Červen 2024 11:52

Noční koncerty sice začínají třicet minut po skončení hlavních koncertů, fronta se na ně stojí ale už dávno předtím. Nabízejí totiž výjimečnou, k pozdní hodině se hodící hudbu, zatímco program scény *Šapitó* zůstává většinou na půdě domácího a slovenského folku, kdy se ukazuje, že není folk jako folk a třeba pětičlenou slovenskou skupinu

s Is Markéta

by na Portu asi nepustili. Však také nehraje folk, ale ohlasově experimentuje s lidovou hudbou v autorských skladbách, kdy slyšíme často až artpopově rozmáchlé kompozice s klavírem a elektronikou, s violoncellem pak postupy z klasiky a kytarista musí mít určitě rád tvrdý rock. „*Vždycky mě lákalo posouvat hranice slovenské lidové hudby,*“ vysvětlila zpěvačka a autorka textů Martina Kertészová přístup jedné z neoriginálnějších slovenských skupin současnosti.

Ani intimní písničkářství zpěváka a kytaristy

Jana Běťáka

neodpovídá tomu, co běžně hraje ve skupinách Bezobratři nebo Liliu Liste. Na svém prvním sólovém albu

Napodobování písma

nabízí svébytný básnický jazyk a v jádru prostý folk s lehkými doteky elektroniky. Na koncertu ho doprovodí akordeonistka Žaneta Vítová, trumpetista Jan Přibíl a kontrabasista Tomáš Spiřík.

Texty zpěvačky **Lady Šimíčkové** o tom co bylo, je a bude, si na novém albu prý řekly o větší kapelu, a tak s **Ivo Cicvářkem** rozšířili sestavu o bicí Jiřího Bařiny, kontrabas Přemka Březoviče a příležitostně také o saxofon Jana Vašiny.

Být balady slovenské písničkářky

Zuzany Homolové

filmy, děti by po čas jejího vystoupení musely odejít a kdo ví, jestli by se na něj vydrželi koukat i

Napsal uživatel Michal Schmidt
Úterý, 11 Červen 2024 11:52

romanticky založení dospělí, veřící na lásku přenášejí hory. Ale což, šak je to láska, řeknete si, jenomže tahle je zlá a jak hodně, Zuzana Homolová čerstvě dokazuje v lidových písních o rodinných vztazích plných hádek, domácím násilí, šikaně, vraždách a dětech, které to vždycky odskáčou nejmíc.

„Na albu

Šak je to láska zlá

jde o písničky o tom, jak se lidé k sobě chovají. Ženy k mužům, muži k ženám a rodiče k dětem,“

řekla Zuzana Homolová ke koncepci nesmírně vtahujícího alba v triu dotaženého kytaristou Milošem Železnákem a houslistou Samo Smetanou do zvukové formy, kdy se před vámi ty baladické písně odvíjejí opravdu jako film.

Zatímco se skupinou Žamboši tíhne Jan k folku, jak ho u nás máme rádi, pod jménem

Wolf Lost In the Poem

vychází z expresivního, příjemně znepokojujícího zhudebnění a zpěvu bez smítka falešnosti oddanému básním neobyčejných ženských autorek. Za první album

Nepřipoutaný

sklidil hodně uznání a bylo příjemné pozorovat, jak na svou introvertní stranu získává i běžné folkové publikum nepropadající panice z toho, že si s ním jako jindy nemůže zazpívat. Postavil se před něj pouze s akustickou kytarou, loopem a zahrádkou efektoých krabiček okolo nohou. Nové album

Indigem

s doprovodem postoupilo dál a snad proto, nezní tak drásavě. Harmonické vokály, housle, klavír nebo trubka hostujících přátel spoustu písní zlyričtělo a bicí Pavla Koudelky dřívější těkavost, ve které se tak leckdo mohl ztratit, rytmicky usadilo až tak, že se bez něho

Jan Žamboch

na koncertu neobejde.

Hudebník, vydavatel, publicista, producent rozhlasový redaktor, spisovatel, glosátor, sběratel lidových písní a lapač okamžiků, kterých si často ani nikdo nevšimne.

Jiří Plockem

shrnutě řečeno: potulný lidopisec; nebo potulný mandolinista, jak stojí v podtitulu alba

Cestou k naději

, jakéhosi osobního příběhu, ve kterém hraje oblíbené a pro něho něčím zásadní skladby, zasazené do zvuků města a přírody.

„*Píseň je pro mě fenomén, který patří do naší kultury, hýbe s námi, podněcuje nás, přináší nám různé věci. Od potěšení až po to, že n ás někam postrčí,*“

tvrdí Jiří a do hloubky o tom bude hrát a vyprávět ve svém komponovaném pořadu.

Pátí na světě

– elektrorocková skupina z Brna manipulující s geny žánrů do formy něčeho, co znáte, aniž byste slyšeli. Což jsme si nevymysleli, to o sobě členové uvedli sami a tím pádem leckoho možná zbavili potřeby dozvědět se, co vlastně poslouchá, i když fanouškům skupiny je to od samého začátku jasné. Přece zabalenou zkušenost lidstva, do které, jak se dozvídáme z nového alba Hymny, patří také pomoc v nouzi. Vždy dopředu myslící skupina budoucím státům na něm totiž nabízí příruční zpěvník národních písní určených k hromadnému zpěvu. A ke

Napsal uživatel Michal Schmidt
Úterý, 11 Červen 2024 11:52

všemu šest za cenu tří. No, nekupte to. Ivan Palacký, Petr Fučík a Tomáš Doležal k vašim službám.

Zpěvačka, skladatelka a hráčka na citory

Barbora Xu

staví s hudbou mimo běžné kategorie most mezi kulturami Asie a Evropy. Rodačka z Liberce už deset pendluje mezi Taiwanem a Finskem, kde aktuálně žije a na universitě v Turku promovala jako expertka na čínskou kulturu v Centru východoasijských studií. Studovala také na Sibeliově akademii v Helsinkách a stala se virtuózkou na tradiční citory - finskou kantele a čínský guzheng. Na debutovém albu

Olin Ennen (I Was)

zhudenila prastarou čínskou a finskou runo poezii a v příslušných jazycích zpívá texty vztahující se k přírodě.

Eva Väljaots

je mistrovská a inovativní hráčka na starodávnou citeru kannel, s čerstvým tvůrčím vkladem a představivostí bez omezení uvádí do 21. století. Pro její hudbu na albu

Hundinuiõis/Bulrush Bloom

je charakteristická sugestivní intimita a introspektivní vnímání zvuků okolního světa. I v okamžicích, kdy nezpívá a podlehne improvizacímu rozpoložení, dobře slyšíme její napojení na staré legendy a mytologii, ze kterých vychází příběh zrodu citory - estonského hudebního symbolu.

Post-folk, jemná elektronika, krásný hlas a starobylá citera od moderně uvažující písničkářky **Ja usmé**

snažící se nabourat stereotypní uvažování o cíteře kankles coby starém nástroji, spojeném výhradně s lidovou hudbou a prostředím folkloristů. Na albu Namolio (Homeward) inovativně nahlíží na litevské citerové tradice, autorskou poezii a specifickým stylem hry pro nástroj nachází nový zvukový potenciál.

Do hlavního programu přibyl ještě koncert **Glena Hansarda**, který festival v sobotu **3. srpna** zakončí. Proto také výjimečně sobotní program v zámeckém parku začíná již

v 16:30

koncertem

Orchestru Folkových prázdnin

. Odpolední sobotní program v zámeckém parku od 15 hodin bude patřit představení

Řeka

divadla

Damúza

, které je určeno nejen pro děti, ale i pro jejich rodiče.

Folkové prázdniny nabídnou také oblíbený „divadelní den“, rodinami s malými dětmi a dospělými hojně navštěvované výtvarné a hudební workshopy, celou řadu doprovodných akcí, výstav, happeningů a nečekaných překvapení. Další informace najdete na webových stránkách www.folkoveprazdniny.cz . **38.**

Napsal uživatel Michal Schmidt
Úterý, 11 Červen 2024 11:52

ročník festivalu Folkové prázdniny
27. července – 3. srpna 2024